

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 17. Negotia schismatis extinguendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV. tu majorem. In Hungariam delati ne-
A. C. 1396. glectis Sigismundi monitis quæere ho-
 stem properabant: ac præterea omni vo-
 luptatum generi, vino, epulis, ludis, ac
 foeminis se dedebant, frustra hortante Cle-
 ro, ut æternæ salutis suæ consulerent tan-
 ta subituri pericula. Expugnati castelli
 cujusdam incolis omnibus peremptis ob-
 sidebant Nicopolim, cum Bajazet auxilio
 venit. Commisso dein prælio magno Gal-
 li, qui prima in acie stare voluerant, om-
 nes succubere vel capti, vel cæsi. Hoc
 accidit die Jovis 28 Sept. 1396.

§. XVII.

Negotia schismatis extinguendi.

S. Ant. to. 3. Eodem mense Romam venerunt multi
p. 416. Legati Principum Benedicto paren-
 tium, scilicet Regum Franciæ, Angliæ,
 Castellæ, Arragoniæ, ac Navarræ. Hor-
 tabantur, orabantque Bonifacium, ut tol-
 lendi schismatis causa, quidquid juris ad
 pontificatum habere se contenderet, ab-
 dicaret: fore, ut Benedictus tantundem
 faceret. Respondit Bonifacius se verum
 ac minime dubium Papam esse, nec dari
 alium: ut exuat munus, neququam sibi
 persuasum iri. Sic re infecta Legati ad
 Dominos redierunt suos.

Th. Niem. Mense Aprili sequentis anni 1397
lib. 2. c. 33. Germaniæ Principes Francofurti cele-
 brabant

brabant comitia, quibus intererant Ora-
tores Universitatis Parisinæ, ac Legati
multorum Regum, & Principum. Rex
Wenceslaus non venit, quanquam id ro-
gatus, & pollicitus. Ibi per dies duode-
cim deliberatum de concordia Ecclesiæ;
missique, qui Bonifacio suaderent cessio-
nem. Molestissime rem ferebat, libenter
eis malefactorum, si sub obtentu aliquo po-
tuisset. Igitur verba dedit, non respon-
sum decretorium: etiam conciliare sibi
eos studuit, contra regulas concedendo
gratias, quas pro se, amicisque suis pe-
tierant. Sed nihil promoverunt in ces-
sionis negotio, quod erat causa itineris.

Martinus Arragonum Rex de Sicilia
reversus audiit Regem Castellæ Henri-
cum de concordia Ecclesiæ habuisse Sa-
lamanticæ magnum conventum, ubi sicut
Parisiis electa esset via cessionis. Itaque
ad Castiliæ Regem duos Legatos, Vitalem
Blavium Equitem, ac Raymundum Gal-
lum Juris Pontificii Doctorem misit cum
epistola, qua ei tradita coram Consilio
Regio curandæ pacis ecclesiasticæ capita
quædam viva voce proposita etiam scri-
pto dederunt.

Rex Castellæ respondit fusas per lit-
teras; ubi rejicit compromissum, & inter
alias rationes ait: Intrusus (Bonifacium
intelligit) dicet, compromissum non esse
viam juris, & justitiæ, sed voluntariam,
ad

Sæcul. XIV.
A. C. 1397.

Rayn. 1397,
n. 7. 8 &c.
Sorita Indic,
p. 263.

Sæcul. XIV. ad quam nemo compellatur. Nec vero
 A. C. 1398. huc adigi debet intrusus; quia se offert
 ad concilium generale, quod est via juris,
 & justitiæ. Demum Rex antefert cessionem in Francia propositam, a Cardinalibus approbatam, & a Christianis cupitam. Dabat 10 Sept. 1397.

n. II.

Froiss. 44.
 c. 91.

Sequente anno 1398 Germaniæ, Galliæque Viri principes magno numero Remos convenerunt acturi de concordia Ecclesiæ. Rex Carolus VI suis precibus, aliisque modis effecit, ut Rex Wenceslaus totum Consilium suum Remos duceret. At ne hic congressus diceretur solum fieri de duobus Papis loquendi gratia; sparsus est rumor, agitari conjugium inter filium Marchionis Brandenburgici fratris Wenceslai, & filiam Ducis Aureliæ. Hic Princeps pariter Remis aderat cum Rege suo fratre, ac ipsorum patris Biturigum, & Burgundiæ Ducibus. Conventus celebrabatur tempore verni jejunii, quod hoc anno coeptum 20 Februarii, finitum est 6 Aprilis.

Constituto, divulgatoque connubio consilia de re ecclesiastica tenebantur clausa. Id unum constabat, Petrum Ailium Episcopum Cameracensem Romanum legatum iri, Regum Wenceslai, & Caroli nomine Bonifacio suasurum, ut electionem aliam fieri pateretur, quæ indicaret, uter maneret Papa. Rex Franciæ confidebat

fidebat in Regibus Angliæ, Scotiæ, Castellæ, Arragoniæ, Navarræ, ac Lusitanæ: Wenceslaus spondebat pro sua Bohemia, pro Germania usque ad Boruffiam, & pro suo fratre Sigismundo Hungariæ Rege: jurabant fore, ut persisterent in sententia, & affines suos in eandem impellerent. At Dux Burgundiæ his consultationibus, quæ Remis capiebantur, nunquam interesse voluit, sibi persuasum habens illud, quod antea dixerat: Hic perditur opera; perduntur dona pretiosa, quibus hanc ob causam afficiuntur Germani, promissis neutiquam staturi suis.

§. XVIII.

Petrus Ailius versatur Romæ.

Petrus Ailius Germaniæ, Galliæque Regum Legatus anno 1350 mediocris fortunæ parentibus Compendii ortus Theologiæ Parisiis audiendæ causa Collegium Navarræum ut alumnus intraverat sub annum 1372. In Universitate nationis Gallicæ Procuratorem cum ageret, *Navar. hist. Launoi pag. 467.* Nominalium sectam prosequens Dialecticæ, ac Physicæ, præsertim libris de anima, & meteoris multam dabat operam. Anno 1375 cœpit explicare Magistrum Sententiarum; & tamen identidem de rebus divinis dicebat ad populum. Undecimo Aprilis an. 1380 ætatis suæ tri-

Hist. Eccles. Tom. XXIV. Ll celi-